

Det fremgik jo meget tydeligt af ministerens indlæg, at hun er meget stolt af, at de bevillinger, der er til kulturområdet, er stabile. Det synspunkt kan man selvfølgelig godt have i et samfund, hvor den økonomiske vækst har været stor i flere år; så kan man selvfølgelig godt være stolt af, at man har været i stand til at sikre sit område stabile bevillinger. Jeg tillod mig så at sige, at ordet stagnerende måske var mere præcist, også hvis man virkelig går ind og kigger mere grundigt på de bevillinger, der er på kulturområdet.

Jeg forstod også på Venstres ordfører, at det jo var helt anderledes i kommunerne; der kastede man bare penge ud over kulturområdet. Jeg tror sådan set, at ordføreren kan have ret forstået på den måde, at der godt kan være spektakulære projekter, der indgår i kommunale brandingprojekter, som måske klarer sig meget godt. Men hvis man sådan tager det almindelige kulturliv, f.eks. biblioteksvæsenet, er oplevelsen jo en ganske anden, nemlig at der er tale om ikke bare stagnerende, men i nogle tilfælde også direkte faldende bevillinger.

Så der er sådan set for mig at se ikke nogen tvivl om, at kulturlivet i Danmark står i en meget alvorlig situation baseret på stagnerende bevillinger og baseret på, at man så i større og større udstrækning har klaret sig ved hjælp af private sponsorater – private sponsorater, der altså nu falder væk. Så kan man selvfølgelig godt stå og sige, at det er uforsvarlig økonomistyring, talentløshed og den slags, hvis man har brugt penge, man har fået ind i sponsorater, på almindelig drift, fordi man som Venstres ordfører har så meget styr på det, at det aldrig ville ske, hvis man selv havde med det at gøre. Men realiteten er jo, at man må bruge de penge, man kan få ind, og man må bruge dem på den måde, der skaber bedst og mest kultur for pengene, og der er vel også det, kulturinstitutionerne har gjort.

Der er jo også sket det, at en række udgifter er steget, i forbindelse med at afholdelse af udstillinger m.v. rent faktisk er blevet mere omkostningskrævende og dyrere i de år, der er gået.

Så jeg synes sådan set, at meget taler for et generelt løft i bevillingerne til kulturområdet, og så må man sige, at den nuværende situation gør det ekstra aktuelt. Man kan selvfølgelig godt sige, at det er vigtigere med skattelettelser til de rigeste, vigtigere med stort set betingelsesløse tilskud til bankerne, i det hele taget vigtigere at bruge penge på alt muligt andet end kultur. Jeg synes så bare, det er en anelse fattigt.

Hvis man skal sige noget positivt om den her debat, er det, at der tilsyneladende alligevel er en vis forståelse for, at vi nok skal prøve at kigge på bevillingerne til kulturområdet fremover – naturligvis ikke med udgangspunkt i et forslag, der er stillet af oppositionen, det er klart. Men man kan godt se på det med udgangspunkt i den kendsgerning, at der nok mangler penge, og at vi måske også skal prøve at se en smule kritisk og nuanceret på, hvordan de penge, der er, bliver fordelt. Hvis det kunne danne udgangspunkt for, at vi frem til og i forbindelse med en kommende finanslov kunne få en diskussion af, hvordan vi sikrede, at der faktisk kom et løft på det her område, ville det jo ikke være så dårligt.

Så må vi jo bare håbe, at der ikke er alt for mange kulturinstitutioner, som enten går nedenunder og hjem, eller som lider ubodelig skade på grund af en akut økonomisk krisesituation, sådan at der, når vi kommer med reparationsmidlerne, om man så må sige, udbygningsmidlerne, ikke er ret meget at reparere på. Det ville jo nok være en kedelig udvikling og være udtryk for, at man ikke udviste den sans for rettidig omhu, som nogle indimellem hævder skulle være en særlig borgerlig dyd, selv om jeg må indrømme, at det er sjældent, man ser den komme til udtryk i praktisk handling.

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:21

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mogens Jensen (S):

Finanskrisen har ramt dybt mange steder i det danske samfund, og der har i den anledning også været stor politisk vilje til at hjælpe de steder, hvor der er opstået alvorlige problemer. Bankerne har fået hjælp i form af hele to omfattende bankpakker i milliardklassen, og erhvervslivet søges også stimuleret og understøttet med andre pakker, også til milliarder af kroner. Det er selvfølgelig også vigtigt og nødvendigt, at vi gør alt, hvad vi kan politisk, for at sikre vores samfund grundlæggende mod de her u hensigtsmæssige konsekvenser, der opstår på grund af finanskrisen.

Det gælder altså ifølge forslagsstillerens opfattelse også for kunsten og kulturlivet. Formålet med det her beslutningsforslag har derfor været at sikre midler til at hjælpe kulturinstitutioner og projekter, som er ude i en overlevel-